

ה"ת 19488/02/14 - שמעון סגרון, שמעון דבש, שגיא שחורי, לאה שחורי נגד משטרת ימ"ר גליל

בית משפט השלום בעכו

ה"ת 19488-02-14 סגרון ואח' נ' משטרת ימ"ר גליל 01 אפריל 2014
תיק חיצוני:

בפני מבקשים	כב' השופטת ג'ני טנוס
1. שמעון סגרון	
2. שמעון דבש	
המבקשים 1-2 ע"י עו"ד אבי עמר	
3. שגיא שחורי 4. לאה שחורי	
המבקשים 3-4 ע"י עו"ד מישל חזן	
נגד משיבה	משטרת ימ"ר גליל

החלטה

החלטה זו נסובה על הבקשה להחזרת תפוס, רכב מסוג מזדה 3, שנת ייצור 2008, מס' רישוי 55-891-65 (להלן - "הרכב").

במסגרת הבקשה שלפניי, עותרים המבקשים להחזרת הרכב התפוס בידי המשיבה כאשר המשיבה איננה מתנגדת להחזרתו, אך טוענת כי אין לה עמדה בשאלה, למי מהמבקשים יש להחזיר את הרכב.

המבקשים נחלקים לשתי קבוצות יריבות, המבקשים 1 ו-2 מצד אחד ואילו המבקשים 3 ו-4 מצד שני. המבקשים 1 ו-2 טוענים, כי ביום 7.10.13 רכש המבקש 2 את הרכב ממר אסעד אמארה באמצעות תו סחר של המבקש 1 וזאת בתמורה לסך של 49,000 ₪. המבקש 2 הוסיף, כי הוא מתווך וסוחר רכב במקצועו ועובד עם סוחר רכב רבים באזור הצפון ובעבר אף רכש מספר רכבים ממר אסעד אמארה מבלי שנתקל בבעיה כלשהי.

המבקש 2 הוסיף וטען, כי בדק את הרכב ווידא לפני רכישתו כי אין עליו שעבודים ורק לאחר מכן שילם תמורתו סכום הנופל ממחיר המחירון שלו (עפ"י המחירון שווי הרכב עומד על 60,000 ₪) וברור אם כן, כי הוא נהג כמו רוכש זהיר לכל דבר ועניין.

המבקשים 3-4 הם בני-זוג כאשר המבקשת 4 היא הבעלים הרשום של הרכב אשר נמכר באמצעות בעלה, המבקש 3, למר אסעד אמארה בתמורה לסך של 48,000 ₪ וזאת ביום 6.10.13. לטענתם, השיקים ששולמו להם ע"י מר אסעד אמארה חוללו באי פירעון מחמת זיופם, ולכן עותרים הם להשיב את הרכב לידיהם בהיותם הבעלים המקוריים של הרכב. אציין, כי המבקשים 3-4 הגישו תלונה במשטרה כנגד מר אסעד אמארה בגין הונאה, או אז התברר להם כי קיימות תלונות רבות כנגדו בגין מעשים דומים.

הנה כי כן, ברור כי השאלה המצריכה הכרעה מתייחסת לתחרות שבין שתי קבוצות המבקשים, שכל אחת מהן טוענת כי יש להשיב את הרכב לידיה.

אין מחלוקת כי המבקשת 4 הייתה הבעלים של הרכב קודם לעסקת המכר שהייתה עם המבקשים 1 ו-2, וכל שיש לברר עתה הוא, האם תקנת השוק חלה על המקרה דנן באופן שיש להעדיף את הזכויות של המבקש 2 כבעלים מאוחר של הרכב על פני זכויותיה של המבקשת 4 בתור הבעלים המקורי של הרכב.

תקנת השוק שהמבקש 2 נסמך עליה, דנה בקונפליקט שבין רוכש נכס בתום לב ובין אדם שמכירת הנכס פוגעת בזכויותיו לגבי הממכר, ומסדירה את תנאי התחרות בין רוכש בתום לב לבעלים המקוריים של הנכס.

סעיף **34 לחוק המכר, תשכ"ח - 1968**, מונה את התנאים שבהתקיימם עוברת הבעלות לקונה כשהיא נקיה מכל זכות אחרת בממכר, וזאת אף אם המוכר לא היה בעל הממכר או לא היה זכאי להעבירו לקונה, וזאת לשון הסעיף:

"נמכר נכס נד ע"י מי שעוסק במכירת נכסים מסוגו של הממכר, והמכירה היתה במהלך הרגיל של עסקיו, עוברת הבעלות לקונה נקיה מכל שעבוד, עיקול וזכות אחרת בממכר, אף אם המוכר לא היה בעל הממכר או לא היה זכאי להעבירו כאמור, ובלבד שהקונה קנה וקיבל אותו לחזקתו בתום לב".

בנסיבות המקרה שבפניי, אין ולא יכולה להיות מחלוקת, כי הממכר מתייחס לנכס נד (רכב) שהגיע בסופו של דבר לחזקתו של המבקש 2 בתור קונה. ולכן, כל שיש לבחון עתה הוא, האם מתקיימים יתר התנאים המנויים בסעיף הנ"ל.

אין בתיק בית המשפט או בחומר החקירה שהוצג על ידי המשיבה כל ראיה המצביעה על כך, כי עיסוקו של מר אסעד אמארה הוא בסחר ברכב. כמו כן וזה העיקר לענייננו, אין כל ראיה כי המכירה למבקש 2 היתה במהלך עסקיו הרגיל של הראשון. ויודגש, גם אם אצא מתוך הנחה כי מר אסעד אמארה מכר בעבר מספר רכבים למבקשים 1 ו-2 או למי מהם, אין בכך כדי להצביע בהכרח על היותו סוחר רכבים שמנהל עסק כהלכתו. בהקשר זה יצוין, כי בניגוד למצופה, זיכרון הדברים שנחתם בין מר אסעד אמארה לבין המבקש 2 נרשם על דף נייר רגיל, ולא על נייר פירמה של המוכר (וגם לא של הקונה), כנהוג בענף. לא זו אף זאת, מתברר שלמר אסעד אמארה אין מגרש רכבים, אין לו תו סוחר והוא למעשה לא מנהל עסק מוסדר.

יתרה מכן, מי שחתם על זיכרון הדברים עם המבקש 2 הוא לא מר אסעד אמארה, שלגביו נטען כי ביצע עם הראשון

מספר עסקאות מכר בעבר, אלא בנו, מר אמארה עמיד, שלגביו לא נטען כי הוא עוסק במכירת רכבים, ומכל מקום, אין כל ראייה על כך שזהו עיסוקו.

די בכך כדי לשלול את קיום התנאי השני שבהגדרת הסעיף.

אשר לתנאי בדבר ביצוע עסקה עם המבקשים 1 ו-2 בתום לב - אבקש להעיר, כי לא מונחת לפניי כל ראייה אשר יש בה כדי להצביע על חוסר תום ליבם של השניים בביצוע העסקה או ראייה אחרת כי ידעו אודות מעלליו של מר אסעד אמארה.

יחד עם זאת, התנאי הנוסף המובלע בהגדרה של המכירה ואשר מתייחס כמובן לתשלום תמורה בעד הנכס - תנאי זה אינו מוכח דיו, שכן המבקשים 1 ו-2 לא צרפו אסמכתא כלשהי המעידה על מקורות המימון, אף לא קבלה אודות תשלום התמורה.

כך או כך, גם אם אצא מתוך הנחה כי מר אסעד אמארה לא מסר את הרכב למבקש 2 חינם ללא כסף, וגם אם אצא מתוך הנחה כי התמורה הנטענת אכן שולמה ע"י המבקש 2, אין בכך כדי לרפא את הפגם עליו הצבעתי קודם בדבר אי התקיימות התנאי השני לתחולת תקנת השוק.

אשר על כן, אני מורה על שחרור הרכב לידי המבקשים 3-4.

למזכירות: נא להמציא העתקים מההחלטה לצדדים, לסגור את התיק, ולהזמין נציג המשיבה, מר שוקי כץ, לשם קבלת תיק החקירה.

ניתנה היום, א'א' ניסן תשע"ד, 01 אפריל 2014, בהעדר הצדדים.